

Martyna Melosik i Piotr Dymała, Od pełni do pełni

Znów przyszła pełnia i księżyc mnie tuli nie Ty
Cicho oddycham pozwalam Ci tak się pięknie śnić

I cóż, gdy spod powiek świt wykradnie nas,
A w myślach zostawi Ciebie obcą tak

Zaczaruj mnie w tę noc,
Wczorajszy dzień już nie znaczy nic
Wystarczy Twoja dłoń i szept,
Jestem tu - zaufaj mi
Nim ostatnia z szans zniknie

Znów przyszła pełnia i zjawiasz się tak, jak we snach
Lęk gdzieś odpływa powietrze ma tajemniczy smak

Już księżyc zdumiony wstrzymał nagle czas

By móc zobaczyć w Twoich oczach blask

Zaczaruj mnie w tę noc,
Wczorajszy dzień już nie znaczy nic
Wystarczy Twoja dłoń i szept,
Jestem tu - zaufaj mi
Nim ostatnia z szans zniknie

Nie odnajdziesz jej wśród pięknych kłamstw,
Pośród tak pełnych, tak pustych słów

Wśród obietnic rzucanych na wiatr
Nie szukaj jej - miłość jest w nas!

Wczorajszy dzień już nie znaczy nic
Wystarczy Twoja dłoń i szept,
Jestem tu - zaufaj mi
I zobacz jak spełnia się